

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.187/2020/19.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2020. június 22. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

végzést:

Az emberölés büntettének kísérlete miatt ... és társa ellen indított büntetőügyben az Egri Törvényszék 2019. december 12. napján kihirdetett 10.B.28/2017/47. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett ... II. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 7.200 (hétezer-kettőszáz) forint ... II. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

A másodfokú határozat ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az Egri Törvényszék a 10 B. 28/2017/47-es számú ítéletével I. r. vádlottat társtettesként elkövetett emberölés büntettének kísérlete (Btk. 160. § (1), közúti veszélyeztetés büntette (Btk. 234. § (1), és rongálás vétsége (Btk. 371. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pontja) miatt, halmazati büntetésül 6 év 6 hónap szabadságvesztésre, 2 évi járművezetéstől eltiltásra, míg mellékbüntetésként 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg, kimondta, hogy a szabadságvesztés büntetéséből legkorábban annak 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

... II. r. vádlottat társtettesként elkövetett emberölés büntettének kísérlete (Btk. 160. § (1) miatt 4 és 6 hónap szabadságvesztés és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg, és akként rendelkezett, hogy a szabadságvesztés büntetésből legkorábban annak kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költség megfizetéséről is.

Az ítélet ellen II. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan eltérő jogi minősítés mellett enyhítés, harmadlagosan pedig enyhítés érdekében fellebbeztek. Az ítéletet... I. r. vádlott és védője, valamint az ügyész tudomásul vették, így az I. r. vádlott tekintetében első fokon jogerőre emelkedett.

A II. r. vádlott védője az ítéltáblához 2020 június hó 9. napján érkezett beadványában a fellebbezését a következőkkel indokolta:

A II. r. vádlott az eljárás során mindvégig tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Több

tanú nem is látta őt a bűncselekmény helyszínén. Az eljárás során tisztázódott, hogy az eszközhasználatra kizárólag az I. r. vádlott részéről került sor. Mindezek alapján felmentésnek van helye. Ezen indítvány elutasítása esetén, másodlagosan kérte az emberölés büntettének kísérlete helyett, az életveszélyt okozó testi sértés büntettének a megállapítását. Védencét nem az ölési szándék vezette, hanem kizárólag a fiának kívánt segítséget nyújtani, akit a sértett viperával támadott meg. Erős felindultságban cselekedett, ezért a helyszínen elhangzott állítólagos kijelentéséből sem lehet az ölési szándékot megállapítani.

Ezenkívül kérte nyomatékos enyhítő körülményként értékelni a sértetti közrehatást, hiszen enélkül a bűncselekmény nem valósult volna meg. További enyhítő körülmény, hogy a vádlott rendezett körülmények között él, három kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Az időmúlás ugyancsak a büntetés kiszabását enyhítő körülmény. Mindezek alapján indítványozta a kiszabott büntetés lényeges enyhítését is.

A védő ezen indítványát a másodfokú eljárás során megtartott nyilvános ülésen is fenntartotta.

Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.98/2020/1-I. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az ügyészség álláspontja szerint a védelmi fellebbezések nem alaposak, mert a törvényszék az eljárási szabályok megtartásával lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megalapozott tényállást rögzített, és az indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlottak magatartását a törvénynek megfelelően minősítette, és a büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket megfelelően értékelve inkább enyhe, mint sem súlyos büntetést alkalmazott. Emiatt annak további enyhítésére lehetőséget nem látott. A nyilvános ülésen az ügyész változatlanul az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Az ítélet tábla az ügyben 2020. június hó 4. napjára tanácsulást tűzött ki, azonban a védő indítványára a Be. 598. § (2) bekezdése alapján a nyilvános ülésre tért át. A Be. 599. §-a szerinti nyilvános ülésen az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét teljes terjedelmében bírálta felül, mert a törvényszék ítélete ellen bejelentett perorvoslatok nemcsak a büntetés kiszabását, hanem a tényállást, és a minősítést is egyaránt támadták. A Be. 590. § (1) és (2) bekezdése szerinti teljes körű felülbírálat azt jelentette, hogy az ítélet tábla a sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt vizsgálta, így a felülbírálat terjedelme vonatkozott az eljárási szabályok megtartására, az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására és az ítélet egyéb rendelkezéseinek törvényességére is.

Tekintettel arra, hogy az ügyész az ítélet ellen perorvoslattal nem élt, ezért a súlyosítási tilalom korlátja is érvényesült. Figyelemmel volt továbbá az ítélet tábla a Be. 590. § (9) bekezdésében írtakra is; mivel az elsőfokú bíróság ítélete I. r. vádlott tekintetében első fokon jogerőre emelkedett, ezért az ítéletnek csak a fellebbezéssel érintett II. r. vádlottra vonatkozó rendelkezését bírálta felül.

A felülbírálat során azt állapította meg, hogy az Egri Törvényszék eljárása során sem abszolút, sem olyan relatív eljárási hibát nem vétett, amely az érdemi felülbírálatát kizárná. Ilyenre a perorvoslatok nem is hivatkoztak.

A tényállás megalapozottságának vizsgálatánál azt állapította meg, hogy a szükséges körben az elsőfokú bíróság a bizonyítást felvette, és igen színvonalas indokolással vezette le a vádlottak és tanúk vallomásaiban rejlő ellentmondások mellett azt, hogy a valóságban mi is történt. Meggyőző érvekkel mentén vetette el II. r. vádlott védekezését, és ésszerű indokát adta annak, hogy a II. r. vádlott büntetőjogi felelősségét megalapozó tényállást mely bizonyítékokra milyen ok alapján alapította.

II. r. vádlott részéről vitatott volt, hogy részt vett-e a sértett bántalmazásában. Ehhez képest egyértelmű vallomások álltak rendelkezésre arra, hogy nem csupán egy passzív jelenléttel volt jelen a bűncselekmény helyszínén, hanem az I. r. vádlott cselekvőségéhez közelítő magatartást fejtett ki a sértett bántalmazásánál; illetve az elkövetési eszköz átadásával, valamint az általa tett kijelentésekkel nagyban hozzájárult a vád tárgyát képező bűncselekmény megvalósulásához. Társtettesi cselekvősége egyben kvázi felbujtói magatartással is párosult. Helyesen észlelte az elsőfokú bíróság, hogy a sértett vallomása mellett tanú, és tanú ... egyaránt terhelték II. r. vádlottat.

A tények megállapítása elsődlegesen az elsőfokú bíróság feladata. A Be. 591. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan. A Be. 592. § (1) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság ítélete akkor megalapozatlan, ha nem állapított meg tényállást, vagy a tényállás teljes egészében felderítetlen. Jelen ügyben nem csak a fenti teljes, hanem a részleges megalapozatlanságról sem beszélhetünk. Az Egri Törvényszék a tényállást hiánytalanul, a bizonyítást érintő ügyiratokkal összhangban állapította meg. Részbeni felderítetlenség, és helytelen következtetés sem érhető tetten.

E tényállást a nyilvánvaló névelírás miatt legfeljebb annyiban kellett helyesbíteni, hogy a sértett neve helyesen: sértett. (Elsőfokú ítélet [14] pontja).

Ezen kívül indokolási kötelezettségét is megfelelően teljesítette az elsőfokú bíróság. E körben az ítélet tábla pusztán annyit jegyez meg, hogy helytelenül fogalmazott az elsőfokú bíróság, amikor tanú vallomását kirekesztette a bizonyítékok köréből (elsőfokú ítélet [66] pont). Állandó a bírói gyakorlat a tekintetben, hogy a bizonyítékok köréből kizárólag a törvény ellenére szerzett bizonyítékokat kell kirekeszteni. tanú vallomása nem ilyen, a tanúvallomásának akadályja nem volt, vallomását törvényes figyelmeztetések után tette meg. Az elsőfokú bíróság e tanúvallomás elemzésénél helyesen mutatott rá arra, hogy miért nem lehet elfogadni azt, így az elsőfokú bíróság valójában nem kirekesztette a bizonyítékok köréből, hanem elvetette azt a tényállás megállapításánál.

A fentiekkel együtt az Egri Törvényszék tényállása megalapozott, ezért az ítélet táblának a tényállás felülmérlegelésére törvényes lehetősége nem volt. Mivel a felmentésre irányuló fellebbezések kizárólag a bizonyítékok okszerű értékelésén keresztül támadták a megalapozott tényállást, ezért az ítélet tábla e fellebbezéseket nem találta alaposnak.

A tényállásból a bűnösségre levont következtetés helyes, és törvényes a cselekmény jogi minősítése is. A cselekmény minősítése kapcsán felmerülő elhatárolási kérdésében helyes állást foglalt el a törvényszék, hiszen az eszközhasználat, a bántalmazás helye és ereje, az elkövetés közbeni kijelentések ezt megalapozták. Ezért az eltérő minősítésre vonatkozó fellebbezés nem alapos.

A jogi indokolás kiegészítendő ugyanakkor a közbiztonságra különösen veszélyes eszközökről szóló 175/2003 (X.28.) Kormányrendeletre történő hivatkozással, melynek melléklete tartalmazza azt az eszközt, amelynek elkobzásáról az Egri Törvényszék rendelkezett.

Az ítélet tábla a büntetés enyhítésére vonatkozó perorvoslatot sem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság kellően arányosított, a bünteteskiszabási elveknek megfelelő szankciót alkalmazott II. r. vádlottal szemben, amikor a büntetés mértékét 4 év 6 hónapi szabadságvesztésben határozta meg. II. r. vádlott által megvalósított bűncselekmény büntetési tétele öt évtől tizenöt évig

terjedő szabadságvesztés, melynek tíz év törvényi középmértéke. Emiatt a szankció inkább enyhe, mint sem eltúlzott.

Az elsőfokú bíróság a büntetés mértékét enyhítő szakasz alkalmazásával állapította meg. A Be. 605. § (2) bekezdése szerint, ha a másodfokú bíróság a tényállást nem egészítette ki, illetve nem helyesbítette, az elsőfokú bíróság ítéletében a törvényi büntetési tételkeretek között kiszabott büntetés kisebb megváltoztatásának nincs helye. Ez alapján a büntetés kisebb megváltoztatására lehetőség nincs, míg annak nagyobb mértékű megváltoztatása - törvényes ok híján- szóba sem jöhet.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra az Egri Törvényszék ítéletét a Be. 604. § (1) a. pontja, illetve a Be. 605. § (1) bekezdése alapján a fellebbezéssel érintett II. r. vádlott tekintetében helybenhagyta.

Az ítéletábra a Be. 613. § (1) bekezdése alapján megállapította a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget, és a Be. 574. § (1), (2), és (4) bekezdései alapján rendelkezett annak viseléséről.

Az ítéletábra jelen határozata elleni fellebbezést a Be. 615. § (5) bekezdése kizárja.

, 2020. június 22.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Toma Attila sk. előadó bíró, Dr. Gömöri Olivér sk. bíró

Záradék: Az Egri Törvényszék 10.B.28/2017/47. számú ítélete a másodfokú határozat által a fellebbezéssel érintett II. r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2020. június 22.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke